

כיצד? רע מטהו, ושלום מבהו.
ברא תהו ושם מקומו ברע,
שנאמר עשה שלום ובורא רע.
ברא בהו ושם מקומו בשלום,
שנאמר עשה שלום במרומיו:
וזארין היה מקדם זה, שלג
היה תחיה דוקא מקדם זה, שלג
בתוך הפימים. יצא מהנה זה מה
באותו פה של שלג במים, והכה
באה אש חזקה והיתה בה פסלת,
והויסרה ונעשתה תה"ו מפקום
קדשו הזהמה, קן הפסלה. ובה"ו
ברור שהתרבר מתווך פסלת
והתיישב בה החשך, הסוד של
אש חזקה. ואותו ח"ך כסה על
אותו תה"ו על גבי אותה פסלת
והתקינה ממונע.

וְרוּחַ אֱלֹהִים - רֹם הַקָּדֶשׁ שִׁיצָאָה מֵאֱלֹהִים חַיִם, וַזֵּן מְרֻחַת עַל פָּנֵי הַמִּים. אַחֲרַ שְׂרוּחַ זֹהַבְתָּה, נְבוּרַה דָּקִיקָות אַחֲתָה מַתּוֹךְ אָתוֹתָה פְּסָלַת בָּמוֹ שְׁבִיבַה הַזֹּהַם. כְּשַׁנְּבוּרַה וּנְצָנֵפָה וּנְצָרֵפָה פָעֵם וּפָעֵמִים, עַד שְׁנַשְׁנָאָרָה אָתוֹתָה זֹהַם שָׁאןִ בָהּ כָּלְלַ זֹהַם, כְּשַׁהַתָּהוּ הַזֹּהַם נְבוּרַה וּנְצָרֵף, יֵצֵא מִפְנֵיו רֹם גְּרוּלָה וּחְזִיקָה מִפְרָק הַרִּים וּמִשְׁבָּרָסְלָעִים, אָתוֹתָה שְׁרָאָה אֱלֹהִים. נְבוּרַה בָהּ וּנְצָרֵף, וַיֵּצֵא מִמְנָיו רֹעֵשׁ, שְׁפָתוֹב (שֵׁם) וּאַחֲרַ הַרוּחַ רֹועֵשׁ. וּנְבוּרַ החַשְׁךְ וּנְכָלְבָסְוֹד שָׁלוֹ אַשְׁׁ, שְׁבָחוֹב וּאַחֲרַ הַרְעֵשׁ אַשְׁׁ. נְבוּרַ הַרוּחַ וּנְכָלְבָסְוֹד שָׁלוֹ קָול דְּמַמָּה דָקָה.

הזה"ז - מקום שאין בו גן ולא
דרמות ולא בכלל בסוד הדרמות,
עלצשו הוא בדמות, כשמשתכלים
בפו אין לו דמות כלל. לכל יש
לבוש להתלבש פרט זה [שנראה בו
ויאנו כלל לא היה].

בָּהֶז - לזה יש צייר ודמות אַגְּנִים שקוויות בთוך המציאות [נ"א קליפה] של מהו יוצאים מותו

ברא תהו ושם מקומו ברע, שנאמר עוזה
שלום יבורא רע. ברא בהו ושם מקומו
בשלום שנאמר עוזה שלום במורומים. ע"כ:
 (עד בא מהתאמות)

וזה אַרְצָה קִיְתָה תֹּהֶה וּבָהּוּ וְגַוּ', קִיְתָה דִּיְקָא
מִקְדָּמָת דָּנָא, פְּלָגָא גּוּ מִיָּא. נְפָקָא
מִנָּה זָוְהָמָא בְּהַהְוָא חִילָא דְמָלָגָא בְּמִיָּא,
וְאֲקִישׁ בָּה אַשָּׁא תְּקִיפָא וְהָרָה בָּה פְּסָולָת,
וְאֲתַעֲדִיאת וְאֲתַעֲבִידָת תָּהָ"ו מְאַתָּר (נ"א פְּרוּא)
דָזָהָמָא. קִינָא דְפְסָולָת. וּבָהָ"ו בְּרִירָו
דְאַתְּבָרֵיר מְגֻזָּפָסָולָת וְאֲתַיִישָׁב בָּה חַשָּׁךְ, רַזְא
דָאַשָּׁא תְּקִיפָא. וְהַהְוָא חַשְׁ"ד דְחַפְּיִ עַל גַּבְיָ
הַהְוָא תָהָ"ו עַל גַּבְיָ הַהְוָא פְּסָולָת וְאֲתַפְּקָנָת
מִינִיה. (ד"ט ט"א).

וְרוּחַ אֱלֹהִים, רُוחַ קָדְשָׁא דְּנֶפֶל מֵאֱלֹהִים
חַיִים וְזֹהַר מִרְחַפֶת עַל פָּנֵי הַמִּים. בֶּתֶר
דְּהָא רֹוחַ נְשִׁיבַ אֲבָרִיר דְּקִיקָוּ חַד מָגוֹ הַהְוָא
פְּסֻולָת כְּטִיסָא דְזֹהַםָא. בֶּד אֲבָרִיר וְאַצְנִיר
וְאַצְרִיךְ זָמָן וְתָרֵין עַד דִּישְׁתָּאַר הַהְוָא
זֹהַםָא דְלִית בֵּיהַ זֹהַםָא כָּלֶל, בֶּד הַאֲיָתָה
אֲבָרִיר וְאַצְרִיךְ נְפָק מִגְיָה (מלכים א' ט) רֹוחַ
גָדוֹלה וְחַזָק מְפַרֵק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים
הַהְוָא דְחַמָא אַלְיָהוּ. אֲבָרִיר בָּהוּ וְאַצְרִיךְ
וְנְפָק מִגְיָה רְעֵש דְכַתִּיב, (מלכים א' ט) וְאַחֲרַ הָרוּחַ
רְעֵש. וְאֲבָרִיר חַשָּׁךְ וְאַכְלִיל בְּרוֹזָא דִילְיָה אַשְׁר
דְכַתִּיב וְאַחֲרַ הָרְעֵש אַשְׁר. אֲבָרִיר רֹוחַ

וְאַתָּפְלִיל בָּרוֹא דִילֵיה קוֹל דְמֶמֶה דְקָה.
 תה"ז אַתָּר דְלִית בֵּיה גּוֹן וְלֹא דִיוּקְנָא וְלֹא
 אַתָּפְלִיל בָּרוֹא דִיוּקְנָא. הַשְׁתָּא אִיהוּ
 בְּדִיוּקְנָא כְּדֵם סְתְּכַלֵּן בֵּיה לִית לֵיה דִיוּקְנָא
 כָּלָל. לְכָלָא אִית לְבוֹשָׂא לְאַתְּלֵבֵשָׂא בָּר הָאֵי.
 (דְאַתְּחַזְּיוּ בֵּיה וְלִמְתָּה בָּלָל וְלֹא חֲיוּ).

בָּהּוּ לְהָאִי אַיִת לֵיה צִירָא וְדִיוֹקָנָא אֲבָנִין